

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثَلَاثُونَ آيَةً ثَلَاثُونَ حُرُوفًا

به اسم الله رحمان رحيم

الْم تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَأرَبِّ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢ أَمْ يَقُولُونَ

الْم * نزول کتاب است بدون شبهه درآن، از رَبِّ الْعَالَمِينَ. * آیا میگویند

اَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ

افترا کرده آنرا. نه! آنست حق از رب ت تا اخطاردهی قومیرا که نیامده آنها را کدام نذیری

مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝۳ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ

از قبل تو تا اینکه شوند هدایت * الله است آنکه خلق کرد سماوات و

الْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ط

زمین و ما بین آنها را در شش ایام باز استوی شد بر عرش.

مَّا لَكُمْ مِّن دُونِهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّ لَا شَفِيعٍ ط اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝۴ يُدَبِّرُو

نیست شمارا بدون او کدام ولیء و نه شفیع. ط چرانیشوید متذکر * کند تدبیر

الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

امر از آسمان الی زمین باز کند عروج نزدش در یومیکه هست

مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۝ ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

مقدار آن هزار سال از آنچه می شمارید * اینست علم الغیب و الشهادة

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ

العزیز الرحیم * آنکه کرد احسن کل شیء را در خلقتش و بدو کرد خلقت

الْإِنْسَانَ مِنْ طِينٍ^ج ۷ ثُمَّ جَعَلْنَا نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ^ح ۸

انسان را از گل * باز ساخت نسل او را از سلاله^۱ از آب مردود *

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِ رَبِّهِ وَجَعَلْنَا لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ

باز تکمیلش کرد و نفخه کرد در او از روح خود و ساخت برایشما گوش و چشمها

وَالْأَفْئِدَةَ^ط قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ^۹ وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ

و دل را. قلیلاً بر آن می‌کنید شکر * و می‌گویند آیا که زائل شویم در زمین

(۱) سلاله: شاید سلسله زنجیر DNA باشد. (۲) چون خالق از روح خود در انسان دمید چطور ممکن است که از هر فکر او خبر نباشد

ءَاِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۙ بَلْ هُمْ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ﴿۱۰﴾ قُلْ

آیا میشویم در خلقت جدیدی. نه! هستند بر لقاء رب خود کافران * بگو

يَتَوْفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿۱۱﴾ ع

میدهد وفات شمارا ملك الموت که مؤکل شماست باز الی رب خود میکنید رجعت *

وَلَوْ تَرَىٰ اِذِ الْمُرْمُونَ نَاكِسُوْا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ رَبَّنَا ابْصُرْنَا

و اگر بینی آنگاه مجرمان را افکنده سران نزد رب خود: "رب ما دیدیم

وَسَمِعْنَا فَأَرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا

و شنیدیم بده رجعت بما، میکنیم عمل صالح، مائیم مؤقنین " * واگر خواهیم می دهیم

كُلَّ نَفْسٍ رَّاهِدًا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِن

هر نفس را هدایتش و لکن حق است قول ازمن، میکنم مالا مال جهنم را از

الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا بَأْسَ يَوْمِ لِقَاءِ يَوْمِكُمْ

اجنه و ناس جمعاً * کنید ذایقه چو کردید فراموش لقاء روز خود

هَذَا إِنَّا نَسِينَكُمْ وَذُقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا

اینک را. مامیکنیم فراموش شمارا و ذایقه کنید عذاب خلد را بر آنچه همواره میکردید عمل* یقیناً

يُؤْمِنُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ

میآردایمان بآیات ما آنانکه چون شوند متذکر بر آن میافتند بسجده و سبح گویند بحمد

رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ

برب خود و آنها نمیکند تکبر ﴿١٥﴾ شوند جدا از پهلوهای خود از خوابگاه ها

يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ

کنند دعا بر برب خود بخوف و طمع و آنچه دهيم رزق به آنها ميکنند نفقه * مگر نداند

نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

نفسی چيست مخفی برايشان از لذائد چشمها، پاداش آنچه همواره ميکردند عمل *

أَفَبِنُ كَانٍ مُّؤْمِنًا كَبُرَ مَا كَانَفَاسِقًا ۗ لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ

آيا آنکه باشد مؤمن مانند آنست که باشد فاسق. نيستند يکسان * اما کسان

أَمْنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا

با ایمان و اعمال صالح، برای آنهاست جنات مأوا؛ مهمانی آنچه همواره

يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَبَأْوَهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ

میکردند عمل* و اما آنانکه فسق کردند مأوای آنهاست آتش. هرگاه اراده کنند که

يُخْرَجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي

شوند خارج از آن، شوند عودت آنجا و گوید به آنها ذایقه کنید عذاب آتشی که

كُنْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ﴿۲۰﴾ وَلَنْ يُقَنَّهٗم مِّنَ الْعَذَابِ الْآدِنِي دُونَ

بودید بر آن تکذیب گران * و زود دهیم ذایقه آنها را از عذاب ادنا پیش از

الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۱﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ

عذاب اکبر تا شاید بکنند رجعت * و کیست ظالمتر از آنکه تذکر شود با آیات

رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِبُونَ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ

ریش باز کند اعراض از آن. یقیناً مائیم از مجرمین انتقام گیر * والبته

اتینا موسیٰ الکتبَ فلا تَکُنْ فِی مِرْیَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ

دادیم موسی را کتاب پس مباش در شبهه از لقاء آن و ساختیم آنرا

هُدًی لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ^(۳۳) وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَّهْدُونَ بِأَمْرِنَا

هدایتی برای بنی اسرائیل * و ساختیم از آنها ائمه،^۱ میگردند هدایت بامر ما

لِيَصْبِرُوا^ط وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ^(۳۴) إِنَّ رَبَّكَ هُوَ فِصْلُ بَيْنَهُمْ

تا که صبر کردند. و بودند بر آیات ما متیقن * یقیناً رب تو، او میکند فیصله بین آنها

(۱) ائمه: امام ها، پیشواها، رأسا.

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ

یوم قیامت در آنچه بودند در آن به اختلاف * آیا نیست هدایت برایشان چقدر

أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ

هلاک کردیم از قبل آنها از قرنهای، میگردند در مساکن آنها. یقیناً

فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى

در اینست آیات . آیا چرا نمی شنوند * آیا نمی بینند ما دهیم سوق آب را به

الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَخَرَجُ بِهِ زُرْعَاتُ آكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ ط

زمین خشک بازکنیم خارج بآن زراعت را، میخورند از آن مواشی آنها و خود آنها.

أَفَلَا يُبْصِرُونَ^{الثلثة} ۲۷ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفِتْنِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۲۸

آیا ندارند بصیرت * و میگویند کی است این فتح اگر هستید صادقان *

قُلْ يَوْمَ الْفِتْنِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۲۹

بگو یوم فتح نکند نفع آنرا که کفر کردند ایمان شان و نباشد برایشان مهلت *

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ^ع وَانْتَظِرْ^ع إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ^ع

بکن اعراض از آنها و انتظار باش یقیناً اینها هم منتظرند*